

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή του Antonio Enrico Tatti κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-296/01)

(2002/C 56/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Antonio Enrico Tatti κάτοικος Overijssel (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Lucas Vogel, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 6 Δεκεμβρίου 2001, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 16 Αυγούστου 2001 απόφαση της ΑΔΑ, με την οποία απορρίφθηκε η από 11 Φεβρουαρίου 2001 διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της από 21 Νοεμβρίου 2001 αποφάσεως του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή περί απορρίψεως αναθεωρήσεως της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει αποζημίωση 2 500 Ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση των άρθρων 5, 6 και 7 των γενικών διατάξεων προς εκτέλεση του άρθρου 43 του ΚΥΚ, διότι η διαδικασία βαθμολογήσεως είναι εξ ολοκλήρου παράνομη και, ιδίως, διότι δεν τηρήθηκαν από τη διοίκηση οι προθεσμίες που τάσσονται για τη σύνταξη της εκθέσεως βαθμολογίας. Επιπλέον, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Κατά τον προσφεύγοντα, η έκθεση βαθμολογίας του συντάχθηκε με βάση αυθαίρετως ορισθέντες κανόνες που εκμηδενίζουν την ελευθερία εκτιμήσεως των διαδοχικών βαθμολογητών.

Αγωγή της Julia Abad Pérez κ.λπ. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-304/01)

(2002/C 56/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η Ισπανική)

Οι Julia Abad Pérez κ.λπ., άπαντες κάτοικοι Ισπανίας, εκπροσωπούμενοι από τους Miquel Roca Junyent, Joan Roca Sagarra και την Marta Pons de Vall Alomar, letrados, άσκησαν στις 7 Δεκεμβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενήργησαν παρανόμως και, ως εκ τούτου, ευθύνονται βάσει του άρθρου 288 ΕΚ, για τη διάδοση στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως της κρίσεως της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (ΣΕΒ) και, κατά συνέπεια, για τις ζημιές για τις οποίες γίνεται λόγος στην παρούσα αγωγή
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αποκαταστήσουν αλληλεγγύως τη ζημία που προκλήθηκε στους ενάγοντες ως συνέπεια της κρίσεως αυτής, που υπολογίζεται με την αγωγή αυτή σε 19 488 372,69 Ευρώ, καθώς και στην αποκατάσταση της ηθικής ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες (η οποία υπολογίζεται στο 15 % επί του προαναφερομένου ποσού, δηλαδή, σε 2 915 755,80 Ευρώ), και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγοντες είναι Ισπανοί κτηνοτρόφοι οι οποίοι ζητούν την αποκατάσταση των υλικών και ηθικών ζημιών που υπέστησαν ως συνέπεια της αποκαλούμενης «κρίσεως των τρελλών αγελάδων» αφότου, στις 22 Νοεμβρίου 2000, εμφανίστηκε η πρώτη περίπτωση σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (ΣΕΒ) στην Ισπανία, με αποτέλεσμα ο κτηνοτροφικός τομέας στην Ισπανία να υποστεί σοβαρή κρίση από την οποία δεν συνήλθε ακόμη.

Κατά τους ενάγοντες, τη στιγμή αυτή κάθε κτηνοτρόφος υφίσταται:

- τα έξοδα για την αφαίρεση και την καταστροφή του υλικού ειδικού κινδύνου (ΥΕΚ)·

- στις περισσότερες περιπτώσεις, την εξόντωση ολόκληρης της αγέλης σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι μια αγελάδα είναι ασθενής·
- την πτώση της καταναλώσεως αγελαδινού κρέατος και την έλλειψη εμπιστοσύνης του καταναλωτή λόγω απαξιώσεως του μοσχαρίσιου κρέατος στην αγορά, με συνέπεια το άμεσο οικονομικό κόστος που δημιουργεί η μέσω του τύπου επίπτωση από τη διαπίστωση κάθε νέας περιπτώσεως τρελής αγελάδας ή ατόμου με την ασθένεια του Creutzfeld-Jacobs, σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, καθώς και
- την αφαίρεση της σπονδυλικής στήλης από τα μοσχάρια μεγαλύτερα των δώδεκα μηνών.

Οι ενάγοντες εμμένουν στο ότι οι ζημιές αυτές, στις οποίες πρέπει να προστεθούν οι παράπλευρες και ηθικές ζημιές τις οποίες επίσης έπρεπε να αντιμετωπίσουν, είναι συνέπεια, καταρχάς, της ελλείψεως δράσεως, και εν συνεχεία της καθυστερημένης και ανεπαρκούς δράσεως της Επιτροπής και του Συμβουλίου, που επέτρεψαν στη ΣΕΒ να μεταβληθεί στη σοβαρότερη γεωργική και διατροφική κρίση στην Ένωση από τη δημιουργία της. Πράγματι, η έλλειψη αποφασιστικής πολιτικής στον έλεγχο αυτής της ασθένειας για την πλήρη εξάλειψή της, που επέτρεψε τη διάδοσή της από το Ηνωμένο Βασίλειο σε ολόκληρη τη γεωγραφική Ευρώπη, συνιστά παράνομη πράξη εκ μέρους των εν λόγω κοινοτικών οργάνων δεδομένου ότι αυτά, από την εμφάνιση των πρώτων ενδείξεων της κρίσεως, είχαν την αρμοδιότητα να θεσπίσουν όλα τα αναγκαία νομικά μέτρα προς επίλυσή της.

Αγωγή της Thalassa Seafoods S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-305/01)

(2002/C 56/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Η Thalassa Seafoods S.A., που εδρεύει στην Αμβέρσα (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Jean-Pierre Brusseleers, άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει το ποσό των 256 179,10 ευρώ ως αποζημίωση προσαυξημένη με τους τόκους αποζημιώσεως και επιδίκας με επιτόκιο 8 % ετησίως από της ημερομηνίας της πρώτης οχλήσεως και

- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα στην παρούσα υπόθεση, που είναι μια εταιρία βελγικού δικαίου εξειδικευμένη στην εισαγωγή στην Κοινότητα κατεψυγμένων αλιευτικών προϊόντων από την Κίνα, ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που προβάλλει ότι υπέστη από το γεγονός ότι η απόφαση 2000/86/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1999, για τον καθορισμό ειδικών όρων που διέπουν τις εισαγωγές αλιευτικών προϊόντων καταγωγής Κίνας και για την κατάργηση της απόφασης 97/368/ΕΚ⁽¹⁾ άρχισε να ισχύει αμέσως άνευ μεταβατικής περιόδου για τα εμπορεύματα που αποτελούσαν το αντικείμενο υπό εκτέλεση συμβάσεων κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της. Η απόφαση αυτή τροποποίησε εκ βάθρων, με το παράρτημά της Β, τον κατάλογο των κινεζικών εγκαταστάσεων που επιτρέπεται να εξάγουν αλιευτικά προϊόντα στην Κοινότητα, με αποτέλεσμα το σύνολο σχεδόν των προμηθευτών με τους οποίους η ενάγουσα είχε συνάψει συμβάσεις να μην περιλαμβάνεται πλέον στον κατάλογο αυτόν.

Κατά το χρονικό διάστημα από τον Σεπτέμβριο του 1999 έως τον Ιανουάριο του 2000, η ενάγουσα συνήψε με διάφορους Κινέζους προμηθευτές συμβάσεις για την αγορά μιας σειράς εμπορευματοκιβωτίων κατεψυγμένων γαριδών η αγοραστική αξία της οποίας υπερέβαινε τα 2 000 000 δολάρια ΗΠΑ (USD). Όλες αυτές οι συμβάσεις προέβλεπαν ότι τα προϊόντα έπρεπε να φορτωθούν προς μεταφορά από τα τέλη Σεπτεμβρίου 1999 μέχρι τα μέσα Απριλίου 2000.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της η ενάγουσα προβάλλει:

- ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής υπήρξε πλημμελής κατά το ότι η απόφαση 2000/86/ΕΚ δημοσιεύθηκε το πρώτον στις 2 Φεβρουαρίου 2000, ενώ ήταν αμέσως εφαρμογής και έπρεπε κατά συνέπεια να έχει δημοσιευθεί αμελλητί, ήτοι το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 1999, και τούτο προκειμένου να παράσχει στη δυνατότητα στους επιχειρηματίες να λάβουν όλα τα χρήσιμα μέτρα προκειμένου να περιορίσουν τη ζημία τους·
- παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
- παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά το ότι η ίδια η Επιτροπή θέσπισε, αφενός, ορισμένα μεταβατικά μέτρα με την απόφαση 2000/300/ΕΚ της 18ης Απριλίου 2000, σχετικά με την τροποποίηση της απόφασης 2000/86/ΕΚ⁽²⁾, και, αφετέρου, δημοσίευσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2000 έναν νέο κατάλογο στον οποίο γινόταν εκ νέου δεκτός ως εγκεκριμένη εγκατάσταση ο προμηθευτής από τον οποίο προέρχονταν τα εμπορεύματα που αποτελούσαν το αντικείμενο των ματαιωθείσων συμβάσεων αγοράς.

⁽¹⁾ ΕΕ L 26 της 2.2.2000, σ. 26.

⁽²⁾ ΕΕ L 97 της 19.4.2000, σ. 15.